

sket fra Bardenfleths Side, men jeg har ikke villet sige noget om Lodserne i Helsingør.

Forsvarsministeren (N. Neergaard): Jeg takker det ærede Udvalg for den Redebonhed, hvormed det har tiltraadt samtlige Ændringsforslag, og jeg anbefaler dem paa det bedste til velvillig Vedtagelse her i Tinget. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind paa Enkeltheder efter den indgaaende Omtale, den ærede Ordfører gav de vigtigste af disse Forslag. Jeg finder kun Anledning til at sige et Par Ord om de to Spørgsmaal, som have været Genstand for nogen nærmere Forhandling her. Det ene er Spørgsmaalet om Dragør Lodseri, som jo er blevet udvidet til Spørgsmaalet om Sundlodserierne i det hele, og det andet er Spørgsmaalet om en forøget Understøttelse til Redningsmand Christian Bak Madsen.

Hvad Lodserierne angaar, er det et Spørgsmaal, som allerede er under Ministeriets Overvejelse, og jeg skal ikke foregribe det, der kan fremgaa af denne Overvejelse, ved nogen som helst Bemærkning her. Jeg skal kun sige, at de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller) og det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), skulle blive tagne under al fornøden Overvejelse. Jeg kan dog ikke sympatisere med den Tanke at gøre Lodsernes Indtægter til fuldstændig faste Embedsindtægter. Det har heller ikke tidligere været dette Tings Standpunkt. I al den Tid, jeg har siddet her i Tinget, have jo disse Spørgsmaal været fremme til Overvejelse, og der har stadig vist sig Vanskeligheder ved at faa Lodsernes Indtægter nogenlunde sikrede eller nogenlunde afpassede efter deres Arbejde og Betydning. Man har flere Gange forsøgt at bøde paa deres synkende Indtægter enten ved Tilskud til deres Pensionering eller paa anden Maade, men man har dog bestandig ønsket at fastholde, at Lodsernes Indtægter skulde være afhængige af det Arbejde, der udføres af Lodserierne, for ikke at svække Lodsernes Driftighed og navnlig for ikke at svække de danske Lodser for meget i

Konkurrencen med de svenske. Derfor tror jeg, at hvilken Ordning man end kommer til, maa den være saaledes, at Lodsernes Indtægter for en væsentlig Del blive afhængige af det Arbejde, der udføres ved Lodserierne, afhængige af den Driftighed, der er hos de paagældende Lodser. Nu er det slet ikke, fordi jeg i mindste Maade betvivler, at disse Mænd, som altid have vist sig at være dygtige og pligtopfyldende i deres Hverv, ogsaa, selv om de blev fast lønnede, vilde vedblive at udføre deres Pligter paa en i og for sig upaaklagelig Maade, men jeg er bange for, at det alligevel vil medføre nogen Slappelse i den Driftighed, som er fornøden for Konkurrencens Skyld, da vi jo staa overfor konkurrerende Lodserier, hvad vi saa end gøre her.

Der har været forskellige Tvistigheder mellem Helsingørs Lodseri og andre Lodserier, Nyborg og Frederikshavn. Disse Spørgsmaal ere under Retspaakendelse, og jeg skal derfor ikke omtale dem nærmere. Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller) fremdragne Tilfælde med det russiske Kejserskib vil jeg sige, at det er Skik og Brug, at saadanne Skibe faa Lodser, der kunne føre dem helt igennem, Farvandslodser. Det er ikke Coutume, at der ved saadanne Lodsninger skiftes Lods. Det er da, naar der skal sendes dem Lodser, naturligt, at disse tages fra et Lodseri, hvor de bedst kunne undværes, og hvor der er Folk, som bedst ere i Stand til at virke som Farvandslodser og føre Lodsningsen helt igennem, og man har ment, at det i saa Henseende var hensigtsmæssigere at tage dem fra Helsingørs Lodseri end fra Dragør Lodseri. Det har været Motivet for det, der blev bebrejdet vedkommende Embedsmand: at han havde foretrukket at sende Lodser fra Helsingør om Bord fremfor at tage dem fra Dragør.

Om den anden Sag, der blev omtalt, Understøttelsen til Redningsmand Christian Bak Madsen, vil jeg sige, at man maa jo ikke tage et saadant Beløb som det, her er Tale om at bevilge den vedkommende, absolut. Det er meget rigtigt, at for det udmærkede Arbejde, som en saadan Mand har udført, er det en ringe Sum baade